

# **Dr Robert A. Peterson, Zbawcze dzieło Chrystusa, Sesja 16, 6 obrazów Chrystusa, część 3, Zastępstwo karne**

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Dziele Zbawczym Chrystusa. To jest sesja 16, Sześć Obrazów Chrystusa, Część 3, Zastępstwo Karne.

Kontynuujemy nasze studium Dzieła Zbawczego Chrystusa.

Mamy do czynienia z obrazem, metaforą zastępstwa karnego, konkretnie sprzeciwami wobec niego i odpowiedzią na te sprzeciwy. Sprzeciw numer sześć twierdzi, że zastępstwo karne stawia ojca przeciwko synowi. Green i Baker sprzeciwiają się nieskomplikowanym formom zastępstwa karnego, gdy piszą, cytując, każda teologia odkupienia, która zakłada przeciwko Pawłowi, że na krzyżu Bóg coś zrobił Jezusowi, jest zniewagą dla chrześcijańskiej doktryny o trójjedynym Bogu, bliski cytat.

Ponownie Green i Baker odzyskują skandal krzyża, tym razem ze strony 57. Sprzeciwiają się poglądom, które przedstawiają Boga jako podmiot, a Chrystusa jedynie jako przedmiot. Ale rozważni zwolennicy karnej substytucji tego nie robią.

Posłuchaj Stotta, cytat, nigdy nie wolno nam czynić Chrystusa przedmiotem kary Bożej ani Boga przedmiotem perswazji Chrystusa. Ponieważ zarówno Bóg, jak i Chrystus byli podmiotami, a nie przedmiotami, podejmującymi wspólnie inicjatywę, aby zbawić grzeszników. Nie wdając się w szczegóły w tej kwestii, posłuchaj ponownie Williamsa.

Istnieje zatem biblijne świadectwo działania ojca wobec syna, w szczególności w nakładaniu na niego nieprawości i potępianiu jej w nim. Aby stwierdzić to, co powinno być oczywiste, ukarał grzech, który został przeniesiony na Chrystusa, nie biorąc pod uwagę Chrystusa samego w sobie, z którego w tym samym akcie był bardzo zadowolony. Zastrzeżenie numer siedem, karna substytucja rzekomo pomija życie Jezusa.

Podczas gdy Gregory Boyd wypowiada się przeciwko zastępowaniu karnemu, wyznaje, cytując, szczerze mówiąc, mam problem ze zrozumieniem, jak to w ogóle odnosi się do jakiegokolwiek innego aspektu życia i posługi Jezusa. Cztery z fragmentów omawianych w tych wykładach łączą bezgrzeszne życie Jezusa z jego śmiercią na krzyżu, która jest uważana za zastępowanie karne. Widzimy to w Izajasza 53, gdzie sługa jest bezgrzeszny w działaniu, słowie i charakterze, i z pewnością Izajasz 53 przedstawia zastępowanie karne.

Nie dopuścił się żadnej przemocy, nie było podstępu w jego ustach, on jest sprawiedliwym, moim sługą, Izajasz 53 wersety 9 i 11. Ten sam bezgrzeszny sługa cierpi w miejsce innych, znosząc cierpienie, na które oni zasługują, jak mówi Izajasz, dwa razy. I poniesie ich nieprawości, ale poniósł grzech wielu, Izajasz 53 wersety 11 i 12.

Piotr, Paweł i Jan twierdzą tę samą prawdę. Paweł, dla nas uczynił grzechem Tego, który nie znał grzechu, abyśmy w Nim stali się sprawiedliwością Bożą, 2 Koryntian 5:21. Piotrze, bo i Chrystus cierpiał za grzechy, wybac mi, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przyprowadzić do Boga, 1 Piotra 3:18.

Następnie Jan mówi o Jezusie Chrystusie jako o sprawiedliwym. On jest prześlaniem za nasze grzechy, i nie tylko za nasze, ale także za grzechy całego świata, 1 Jana 2:1 i 2. Zauważ, jak każdy apostoł mówi o bezgrzesznym ziemskim życiu Chrystusa. Paweł nazywa Jezusa tym, który nie znał grzechu, 2 Koryntian 5:21.

Piotr nazywa go sprawiedliwym, 1 Piotra 3:18. A Jan, Jezus Chrystus sprawiedliwy, 1 Jana 2:1. Zauważ również, że w każdym z tych tekstów trzej apostołowie mówią o życiu Chrystusa, nauczając o zastępczej karze. Ten sprzeciw wobec zastępczej kary jest zatem bezpodstawny.

Zastrzeżenie numer osiem, nie ma miejsca na zmartwychwstanie Chrystusa. Przeciwnicy substytucji karnej twierdzą, że, cytując, ze względu na wyjątkowe skupienie się na zadośćuczynieniu karnym, zmartwychwstanie Jezusa nie jest naprawdę konieczne według tego modelu. Green i Baker, odzyskując skandal krzyża.

Przyznaję, że zwolennicy karnej substytucji nie zawsze poświęcali wystarczająco dużo uwagi zmartwychwstaniu Jezusa. Jednak nadużycie doktryny nie obala tej doktryny. Przedstawię argument egzegetyczny i teologiczny.

Pierwszy jest argument egzegetyczny. Wiadomo, że prawne tematy substytucji i usprawiedliwienia idą ze sobą w parze. Paweł łączy je ze zmartwychwstaniem Jezusa, gdy mówi o Chrystusie, naszym Jezusie, naszym Panu, który został wydany za nasze grzechy i wskrzeszony dla naszego usprawiedliwienia.

Rzymian 4:24-25. Ponieważ przekleństwo wynikające z grzechu Adama było karą, przynoszącą śmierć, jego odwrócenie jest również karą, przynoszącą życie. To odwrócenie pociąga za sobą zastępczą śmierć i zmartwychwstanie Jezusa.

Marshall egzegetuje Rzymian 4:25. Na krzyżu Boże potępienie grzechu jest demonstrowane i wykonywane. Chrystus ponosi grzech, a więc Bóg oświadcza, że grzech został zabrany.

A Chrystus jest reprezentatywnie usprawiedliwiony, aby ci, którzy wierzą i są z nim zjednoczeni, mieli udział w jego usprawiedliwieniu. Stąd zmartwychwstanie jest istotne dla aktu zbawienia, ponieważ nie jest to po prostu Bóg mówiący, że Chrystus uczynił to, co konieczne. Raczej sam Bóg musi dokonać aktu przebaczenia na podstawie tego, co Bóg uczynił, i tak czyni.

Tak więc Chrystus został wskrzeszony dla naszego usprawiedliwienia, a bez tego wskrzeszenia Chrystusa nie bylibyśmy usprawiedliwieni. Drugim jest argument teologiczny. Ogromna większość teologów reformowanych nauczała, że dożywotnie posłuszeństwo Chrystusa Ojcu i prawu jest częścią Jego zbawczego dzieła.

Jak twierdzą Jeffrey, Ovi i Sack, „to doskonale integruje się z doktryną zastępczej kary. Sprawiedliwość życia Jezusa została nam przypisana, abyśmy mogli zostać usprawiedliwieni lub uznani za sprawiedliwych przez Boga i stanąć przed Nim czysti i nienaganni — zarzut numer dziewięć wobec zastępczej kary. Nie może ona wyjaśnić kosmicznego zakresu śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Joel Green pisze, cytuję, przesadne skupienie się na obiektywnym zadośćuczynieniu i zbawieniu jako transakcji zaciemnia społeczne i kosmologiczne wymiary zbawienia”.

Krytycy narzekali, że zastępcze zadośćuczynienie jest tak skoncentrowane na zbawieniu jednostek, że odwraca uwagę od szerszej biblijnej historii, która obejmuje odkupienie kosmosu stworzonego przez Boga. Podczas gdy Pismo Święte podkreśla, że relacja jednostki z Bogiem jest sprawą bliską jego sercu, Syn Boży umiłował mnie i wydał za mnie samego siebie. Na przykład w Liście do Galatów 2:20 Pismo Święte zajmuje się również wyzwoleniem stworzenia spod przekleństwa. Samo stworzenie zostanie uwolnione z niewoli skażenia, List do Rzymian 8:21. Co to wyzwolenie ma wspólnego z karnym zastąpieniem? Odpowiedź brzmi: wiele.

Przekleństwo wynikające z upadku naszych pierwszych rodziców było karą. Przekleństwa, które Bóg wypowiada na węża Adama i Ewę oraz na ziemię, były karami za grzech pierwotny. Rezultatem był nieporządek wszędzie wśród ludzi i w reszcie samego stworzenia.

Paweł wyjaśnia, że „stworzenie zostało poddane marności i całe stworzenie współjęczy w bólach rodzenia aż dotąd”, Rzymian 8:20 i 22. Koniec historii biblijnej ujawnia, że przekleństwo zostało usunięte, cytuję, nie będzie już niczego przeklętego, Objawienie 22:3. Co się wydarzyło, aby uwolnić stworzenie od przekleństwa Bożego? Biblijna odpowiedź brzmi, że Chrystus umarł i zmartwychwstał, aby usunąć karę na stworzeniu. Bożym lekarstwem na karne przekleństwo na stworzeniu jest karna substytucja Syna.

Posłuchajmy ponownie Williamsa, który wykonał tak wybitną pracę w tej właśnie dziedzinie, cytuję, karna substytucja naucza, że na krzyżu Pan Jezus Chrystus wyczerpał nieuporządkowane przekleństwo w naszym miejscu. Z tego powodu może

nastąpić zmartwychwstanie i nowe stworzenie, ponieważ przeszkody do tego zostały usunięte. Karna substytucja jest zatem warunkiem wstępnym silnej doktryny zmartwychwstania i jako początek nowego stworzenia, a nie odwróceniem od niego uwagi.

Gdyby kara nie została poniesiona przez Chrystusa, stworzenie nadal byłoby pod przekleństwem, nadal zakłócone i niezdolne do odnowienia. Zastrzeżenie 10. Zastępcza kara podważa rozwój moralny w życiu wierzących.

Powszechną krytykę przeciwników karnej substytucji podsumowuje Green: „dominujący model zadośćuczynienia, skoncentrowany na jednostce w osądzie sądowym, jest przeszkodą dla gruntownej soteriologii zorientowanej na świętość życia. Czy dzieło zbawienia jako transformacja jest niezwiązane z odkupieńczym dziełem Chrystusa?” Jednak takie sprzeczki pomijają związek między substytucją a zjednoczeniem z Chrystusem, sednem zastosowania zbawienia.

Zjednoczenie z Chrystusem jest niezbędne do karnej substytucji, ponieważ ustanawia sprawiedliwość przeniesienia naszego grzechu na Chrystusa. Jak wyjaśnił John Owen, cytując: „Bóg może ukarać wybranych albo w ich osobach, albo w ich poręczycielu, a ich przedstawiciel stoi w ich pokoju. A gdy on jest karany, oni również są karani. Z tego punktu widzenia, głowa federalna, Chrystus, i ci, których reprezentuje, nie są uważani za odrębnych, ale za jedno. Chociaż nie są jednością pod względem jedności osobistej, są jednak jednością. To jest jedno ciało w mistycznej unii, tak, jeden mistyczny Chrystus. Mianowicie, poręczyciel jest głową, a ci, których reprezentuje, są członkami. A gdy głowa jest karana, członkowie również są karani”.

Owen ma rację. Pismo łączy odkupienie Chrystusa i życie chrześcijańskie mocą zjednoczenia z Chrystusem. Williams wyjaśnia, że idea zjednoczenia z Chrystusem w jego śmierci jest integralną częścią zastępstwa karnego.

Zjednoczenie z Chrystusem wyjaśnia sprawiedliwość przeniesienia grzechu na Chrystusa. Jeśli umarliśmy z Nim, tak jak On umarł, tak jak On poniósł naszą karę za grzech, musimy uważać się za umarłych dla grzechu. Podstawowa doktryna zjednoczenia z Chrystusem tworzy nierozzerwalne ogniwo między karnym zastępstwem a osobistym uświęceniem.

Williams oczywiście nawiązuje do rozdziału 6 Listu do Rzymian. Ostatni argument przeciwko karnej substytucji jest taki, że jest to kosmiczne znęcanie się nad dziećmi. Ten ostatni zarzut zakłada, że to źle, gdy rodzic zadaje ból dziecku i że w tradycyjnym chrześcijańskim rozumieniu ojciec zadał ból Chrystusowi na krzyżu, dając w ten sposób niesprawiedliwy przykład, który promuje znęcanie się. Istnieje wiele problemów z tym poglądem.

Po pierwsze, Jezus był synem, ale nie nieletnim, kiedy umarł. Po drugie, Jezus umarł, aby przynieść chwałę sobie, na przykład w Jana 17:1, i aby zbawić swój lud, Rzymian 5:8, a także uwielbić Ojca. Natomiast znęcanie się nad dziećmi jest skierowane wyłącznie na zadowolenie osoby znęcającej się.

Po trzecie, ta krytyka karnej substytucji jest niesłuszna, ponieważ nie dostrzega, że inicjacja krzyża była decyzją Trójcy. Syn umarł dobrowolnie, aby uratować zgubionych. W Chrystusie Bogu ojciec pojednał świat ze sobą, 2 Koryntian 5:19 .

Howard Marshall dobrze ilustruje ten punkt. Rodzic, który wkracza w wyłom i umiera, aby uratować swoje dziecko z płonącego domu, jest uważany za godnego pochwały. Bóg, który cierpi i umiera w osobie Jezusa za grzechy ludzkie, należy do tej samej kategorii.

Prawdą jest, że koncepcja cierpienia i śmierci Boga Syna jest paradoksem i niezrozumiała, i musimy uznać ten fakt, ale tak mówi Pismo. Blisko cytatu, teologia Nowego Testamentu Marshalla. Po czwarte, gdy przeciwnicy karnej substytucji używają tej krytyki, muszą pamiętać, że tak szeroko, jak pierwotnie wysunięta przez radykalne feministki, atakowała ona nie tylko karną substytucję, ale chrześcijańską doktrynę zadośćuczynienia w ogóle.

Posłuchaj Joanne Carlson Brown i Rebekki Parker „Centralny obraz Chrystusa na krzyżu jako zbawiciela świata przekazuje przesłanie, że cierpienie jest odkupieńcze. To przesłanie jest jeszcze bardziej skomplikowane przez teologię, która mówi, że Chrystus cierpiał w posłuszeństwie woli swojego ojca. Boskie znęcanie się nad dziećmi jest przedstawiane jako zbawcze, a dziecko, które cierpi, nawet nie podnosząc głosu, nawiązując do Izajasza 53, jest wychwalane jako nadzieja świata”. Jeśli zostanie zaakceptowany, ten argument dowodzi zbyt wiele.

Analiza Williama jest prawidłowa. W pierwotnej wersji radykalny feministyczny atak na krzyż jako kosmiczne znęcanie się nad dziećmi nie jest tylko atakiem na karę zastępczą, ale na krzyż. Ogólna idea, ta krytyka kary zastępczej atakuje ogólną ideę, że ojciec chciał cierpienia syna, a nie konkretną ideę, że chciał kary zastępczej cierpienia syna.

Dla wielu feministek ich krytyka skutkuje odrzuceniem chrześcijaństwa, ponieważ religia ta niezaprzeczalnie zawiera myśl, że Bóg zaplanował cierpienia Chrystusa. Ostatecznie zaplanował odkupieńcze cierpienie, które jest uważane za nie do przyjęcia. Chrześcijaństwo musi odejść.

Zamknij cytat. I chcę być bardzo ostrożny. Nie zrozum mnie źle.

Nie oskarżam ewangelików i innych, którzy używają argumentu boskiego molestowania dzieci, o to, że koniecznie porzucają wiarę chrześcijańską lub

opowiadają się za radykalnym feminizmem. Wskazuję jednak, że mają dziwnych towarzyszy, delikatnie mówiąc. Jeśli się go naciska, argument ten prowadzi do odrzucenia nie tylko substytucji karnej, ale samego chrześcijaństwa.

Jestem wdzięczny moim braciom i siostram, którzy sprzeciwiają się zastępowaniu kar ewangelikiem, nie posuwają się do tego punktu, ale ten fakt sugeruje, że jego ewangeliczni zwolennicy muszą przemyśleć ten argument — połączyć wszystko, podsumowując zastępowanie kar. Istnieje wiele tekstów, które tego uczą.

Ze względu na jego znaczenie i ataki na niego, przeczytam tylko odniesienia. Rodzaju 8:21, Wyjścia 12:13 i 34:6 i 7. Kapłańska 1:9, 2:1 i 2:3-5. Kapłańska 4:29 i 31. Kapłańska 16:21, 22, wielki dzień przebłagania. Izajasza 52:13, 53:12. Marka 10:45. Rzymian 3:25, 26. Rzymian 8:1-4. 2 Koryntian 5:21. Galatów 3:13. Kolosan 2:14. 1 Piotra 2:14 i 3:18.

1 Jana 2:2 i 4:10. Jak już powiedzieliśmy, sferą tego obrazu jest prawo i obejmuje on sąd, sędziego, oskarżyciela, werdykt oskarżonego, potępienie, usprawiedliwienie i adopcję. Zarówno usprawiedliwienie, jak i adopcja są obrazami prawnymi.

Jeden ma miejsce w sądzie karnym, a drugi w sądzie rodzinnym, ale oba są legalne w ten sposób. Tło Starego Testamentu obejmuje przyjemny zapach dla Pana, baranka paschalnego, postać Jahwe w Księdze Wyjścia 34, 6 i 7, dwa kozły w dniu pojednania i cierpiącego sługę z Księgi Izajasza 53. Definicja.

Tom Schreiner dobrze definiuje karę zastępczą. Ojciec, z miłości do ludzi, posłał swego syna, który dobrowolnie i chętnie się ofiarował, aby zaspokoić Bożą sprawiedliwość, tak aby Chrystus zajął miejsce grzeszników. Kara i kara, na które zasłużyliśmy, zostały nałożone na Jezusa Chrystusa zamiast na nas, aby na krzyżu objawiła się zarówno świętość, jak i miłość Boga.

Potrzeba zastępczej kary. Ludzka potrzeba Chrystusa, naszego zastępczego kary, to nasza wina przed sprawiedliwym i świętym Bogiem. Z powodu pierwotnego grzechu Adama i naszych własnych rzeczywistych grzechów jesteśmy potępieni przed tronem sądu Bożego.

Rzymian 5:12 do 19, a nawet przed tym fragmentem o grzechu pierwotnym, Rzymian 1:18 do 3:30, pokazuje rzeczywiste grzechy jako godne potępienia. Innymi słowy, potrzeba jest naszym zasługującym potępieniem z powodu naszego grzechu, zarówno Adama, jak i naszego. Inicjator.

Inicjatorem zastępczej kary jest zawsze Bóg, czasami ojciec. Izajasz 53, 10, Rzymian 3:25, Rzymian 8:3, 2 Koryntian 5:21, Kolosan 2:14, 1 Jana 4:10, a czasami inicjatorem zastępczej kary jest syn. Izajasz 53:12, Marek 10:45, Galacjan 3:13, 1 Piotra 2:24 i 3:18.

Mediator. Mediatorem, naszym zastępcą karnym jest Jezus Chrystus. Tekst po tekście przedstawia Jezusa jako pośrednika prawnego zastępstwa.

Wybiorę tylko pięć spośród wielu. Pięć różnych autorów pism. Izajasz 53:11 , przez swoją wiedzę, tak sprawiedliwy mój sługa wielu czyni sprawiedliwymi i poniesie ich nieprawości.

Marek 10:45, bo i Syn Człowieczy przyszedł, aby dać swoje życie jako okup za wielu. Galacjan 3:13, Chrystus odkupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się przekleństwem za nas. 1 Piotr 3:18, bo i Chrystus raz cierpiał za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przywieść do Boga.

1 Jana 2:2, Jezus jest przebłaganiem za nasze grzechy i nie tylko za nasze, ale za grzechy całego świata. Jakie jest dzieło, które Jezus wykonuje w karnej substytucji? To umieranie za nas, przyjęcie kary , na którą zasługujemy, abyśmy mogli być usprawiedliwieni i przebaczeni. Izajasz 53:5 i 6, bo On był zraniony za nasze występki, starty za nasze winy, na Nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a Jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Pan włożył na niego nieprawość nas wszystkich. Bo i Syn Człowieczy przyszedł, aby dać swoje życie jako okup za wielu. Marek 10:45, ciągle do tego wracam, bo to jest tak ważne.

Chrystus Jezus, którego Bóg ustanowił jako ofiarę przebłagalną w swojej krwi. Rzymian 3:24, 25, to miejsca pokazujące dzieło Jezusa w przynoszeniu nam usprawiedliwienia poprzez karę zastępczą. Posyłając swojego syna w podobieństwie grzesznego ciała i za grzech, Bóg potępia grzech w ciełe.

Rzymian 8:3: Bóg dla nas uczynił grzechem tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w nim sprawiedliwością Bożą. 2 Koryntian 5:21. Kolosan 2:13 i 14: a was Bóg razem z nim ożywił, odpuszczając nam wszystkie grzechy, wymazawszy zapis dłużny, który był przeciwko nam ze względu na wymagania prawne.

On to odłożył, przybijając do krzyża. On sam poniósł nasze grzechy i swoje ciało na drzewo. 1 Piotra 2:24.

To jest miłość. Nie że my kochamy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. 1 Jana 4:10.

Dobrowolność. Jezus chętnie oddaje siebie w miejsce swojego ludu. Nie jest zmuszany.

Wylał swoją duszę na śmierć. Izajasz 53:12. Syn człowieczy przyszedł, aby dać swoje życie jako okup za wielu.

Marek 10:45. Ja życie moje oddaję, abym je znowu wziął. Nikt mi go nie zabiera, ale ja oddaję je z własnej woli.

Jana 10:17 i 18. Wtedy rzekłem: Oto przychodzę, abym spełniał wolę Twoją, Boże. Hebrajczyków 10:7 i 9. Zastępstwo.

To jest sedno sprawy. Syn Boży umiera w miejsce grzeszników, cierpiąc karę za ich grzechy. Nie muszę cytować tych fragmentów raz po raz, pokazują to wyraźnie.

Szczegółowość. Niektórzy moi widzowie i słuchacze będą protestować, ale chciałbym, żeby o tym pomyśleli. Zbawienie i substytucja wiążą się ze skutecznością, co implikuje szczegółowość.

Zastępcze zadośćuczynienie Chrystusa, Jego cierpienie kary, której grzesznicy nie mogą zapłacić, jest skuteczne z następujących powodów. Na Nim była kara, która przyniosła nam pokój, a Jego ranami jesteśmy uzdrowieni. Izajasz 53:5. Przez swoją wiedzę sprawiedliwy, mój sługa, sprawi, że wielu zostanie uznanych za sprawiedliwych, a ich nieprawości poniesie.

Izajasz 53: 11. Chrystus odkupił nas od przekleństwa prawa, stając się dla nas przekleństwem. Galacjan 3:13.

A ciebie Bóg ożywił razem z nim, odpuściwszy nam wszystkie nasze grzechy, przez wymazanie zapisu dłużnego, który stał przeciwko nam z jego prawnymi wymaganiami. On to odrzucił, przybiwszy go do krzyża. Kolosan 2:13, 14.

On sam poniósł nasze grzechy i swoje ciało na drzewo. 1 Piotra 2:24. Chrystus również cierpiał za grzechy, raz za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przywieść do Boga.

Bóg nas umiłował i posłał swego Syna, aby stał się ofiarą przebłagalną za nasze grzechy. 1 Jana 4:10. Zastępcze odkupienie dokonane przez Chrystusa jest skuteczne poprzez Jego śmierć i zmartwychwstanie.

On rzeczywiście przynosi pokój, uzdrawia, sprawia, że wielu zostaje uznanych za sprawiedliwych, odkupuje od przekleństwa prawa, skreśla zapis długu, nosi grzechy w swoim ciele, przyprowadza ludzi do Boga i jest przebłaganiem za grzech. A jeśli Jego dzieło zbawcze jest zastępcze, a zatem skuteczne, istnieją tylko dwie możliwości. Albo jest uniwersalne i każdy jest zbawiony, albo jest szczególne i wszyscy, których Bóg wybrał, są zbawieni.

Uniwersalizm jest niezgodny z przesłaniem Biblii. CJI Packer, *Universalism, Will Everyone Be Saved? W Hell Under Fire*, książce, którą współredagowałem z Christopherem Morganem dla Zondervan w 2004 r. Sprzeciw Packera wobec uniwersalizmu jest tam wybitny.

Jeśli Jezus umarł śmiercią zastępczą, a tak się stało, to jego śmierć jest skuteczna. Jeśli jest skuteczna, uzyskuje się tylko dwie możliwości. Jest skuteczna dla wszystkich, uniwersalizm, lub jest skuteczna dla wybranych, a tylko oni zostaną zbawieni na końcu.

Jl Packer argumentuje w ten sam sposób na rzecz szczególnego lub określonego zadośćuczynienia. „jeśli zbada się historyczne zastosowanie modelu zastępczej kary, nie ma wątpliwości, pomimo okazjonalnych pomieszkań myśli, że częścią intencji jest świętowanie decydującości krzyża jako w każdym sensie przyczyny zbawienia. Jednak gdy to zostanie przyznane, jesteśmy zamknięci na wybór między uniwersalizmem a jakąś formą poglądu, że Chrystus umarł, aby zbawić tylko część rodzaju ludzkiego”.

Mogę dodać, że jednym z niebezpieczeństw teologii systematycznej jest to, że oddziela to, co Bóg połączył. Jak widzowie mogą podejrzewać, jestem kalwinistą, ale rozumiem, że absolutna suwerenność Boga i autentyczna wolność człowieka do istnienia w Biblii są ze sobą w napięciu.

I tak, nie neguję wolności woli właściwie rozumianej. Sprzeciwiłbym się pojęciu arminiańskiej wolności woli; brakuje mi tu słownictwa; może to nastąpi, i potwierdziłbym, że z powodu upadku nie jesteśmy w stanie wybrać Boga i że On musi wybrać nas, aby Go zbawić. Musimy wybrać Chrystusa, abyśmy mogli być, Bóg musi wybrać nas, aby nas zbawić.

Ale potwierdzam zarówno suwerenność, jak i wolność. To, co właśnie przeczytałem, jest silne po stronie suwerenności, po prostu dlatego, że mówimy o zadośćuczynieniu Chrystusa. Sprzeciwiam się wolności woli libertariańskiej, która była prawdą w Ogrodzie Eden, ale została utracona w upadku, jest odzyskiwana tylko w pewnym stopniu w życiu chrześcijańskim, ale będzie prawdziwa w, będzie prawdziwa w zmartwychwstaniu umarłych.

Nie będziemy wolni, by wybierać zło w ostatecznym rozrachunku rzeczy. Będziemy najbardziej wolni. Prawdziwa wolność jest, powinna być odróżniana od wolności wyboru.

Ludzie zawsze mają wolność wyboru, ale prawdziwą wolnością jest ta, którą cieszyli się nasi pierwsi rodzice w ogrodzie, zdolność do kochania, służenia i poznawania Boga. To zostało utracone w upadku, zostało odzyskane w pewnym stopniu w Chrystusie, ale będzie jaśniejsze w nowych niebiosach i nowej ziemi, ponieważ zmartwychwstałe istoty zostaną całkowicie uświęcone, 1 Tesaloniczan 5 pod koniec, i

nie będziemy mogli grzeszyć. Będziemy wtedy najbardziej wolni, ale zabraknie nam wolności libertariańskiej.

Być może to wystarczy. Usprawiedliwienie i adopcja, prawne aspekty zastosowania zbawienia, które odpowiadają zbawczej pracy Chrystusa jako zastępczej kary, to usprawiedliwienie i adopcja. Widzimy, że poprzednie usprawiedliwienie jest przywiązane do zastępczej kary w Izajasza 53.

Przez swoją wiedzę sprawiedliwy, mój sługa, wielu uzna za sprawiedliwych i poniesie ich nieprawości, werset 11. Warto zauważyć, że kluczowy fragment Pisma Świętego o prześląganiu znajduje się w Liście do Rzymian, aby zapewnić podstawę usprawiedliwienia, Rzymian 3:25 , 26. Adopcja, podobnie jak usprawiedliwienie, jest prawnym obrazem zbawienia zastosowanego.

Paweł naucza, że Ojciec posłał Syna, aby odkupił niewolników grzechu, aby mógł ich adoptować, Galacjan 4:4 do 7. Jak Paweł w tym samym liście opisuje odkupienie, które przynosi adopcję? Jako karna substytucja w Galacjan 3:13, Chrystus odkupuje nas od przekleństwa prawa, stając się przekleństwem w naszym, dla nas. W zakresie indywidualnym, korporacyjnym i kosmicznym, Chrystus umiera jako karna substytucja dla jednostek, dla swojego kościoła i aby uwolnić całe stworzenie od przekleństwa grzechu — relacja do innych doktryn.

Jednym ze sposobów pokazania znaczenia zastępczej kary jest zobaczenie jej funkcji w odniesieniu do innych obrazów zbawczego dzieła Chrystusa. Czasami jest używana do opisu odkupienia, Mk 10:45, Gal 3:13. Pojednanie, 2 Koryntian 5:21.

Zwycięstwo, Kolosan 2:14, 15. I ofiara, Rzymian 3:25, 1 Piotra 2:24. Zbadaliśmy teraz trzy obrazy zbawczego dzieła Chrystusa.

Pojednanie, gdzie Jezus jest naszym mediatorem, naszym rozjemcą. Odkupienie, gdzie Jezus jest naszym odkupicielem, naszym wybawicielem. I substytucja, gdzie Chrystus jest naszym zastępcą, naszym prawnym zastępcą, który płaci karę prawa za nas.

Omówię tylko pozostałe trzy na końcu tego wykładu, abyśmy mogli zająć się nimi bardziej szczegółowo w następnym wykładzie. Obraz zwycięstwa pochodzi z domeny lub sfery wojny, bitwy, zmagania. Naszą potrzebą jest to, że mamy wrogów o wiele silniejszych od nas.

Diabeł, jego demony, śmierć, piekło, świat postrzegany jako system antagonistyczny wobec Boga. Wszystkie te rzeczy są skierowane przeciwko nam jako wrogowie potężniejsi od nas. Chrystus jest naszym boskim, ludzkim mistrzem, który pokonuje naszych wrogów przez swoją śmierć i zmartwychwstanie.

Kolosan 2:15, Hebrajczyków 2:14 i 15 są najważniejsze. Zobaczmy, że Chrystus jest naszą ofiarą. On jest wielkim arcykapłanem, który ofiarowuje samego siebie.

On jest zarówno ofiarą, jak i darem. Naszą potrzebą jest moralne zbezczeszczenie lub brud, który czyni nas odrażającymi w oczach świętego Boga. Obraz kapłańskiej ofiary skutkuje wtedy oczyszczeniem lub oczyszczeniem dla ludu Bożego.

Jana 1:29, Jezus jest barankiem Bożym, który gładzi grzech świata. Hebrajczyków 9:12 i 15, śmierć Chrystusa oczyszcza nas, oczyszcza nas. Ostatni obraz, najmniej znany wśród chrześcijan, których nauczałem, to obraz przywrócenia, w którym Jezus jest drugim Adamem.

Potrzeba jest śmiercią spowodowaną pierwotnym nieposłuszeństwem Adama. Rezultatem jest życie, życie wieczne przyniesione przez Chrystusa, drugiego i ostatniego Adama, który jest posłuszny w miejsce nieposłuszeństwa Adama. Dwa główne teksty to Rzymian 5:18 i 19 oraz 1 Koryntian 15:22.

Tak więc, sześć głównych obrazów zbawczego dzieła Chrystusa. Jest ich więcej, ale wybrałem je na podstawie ich ważności i znaczenia w biblijnej historii. Nie jest to po prostu wzmianka o jednym z tych tematów jeden lub dwa razy, ale są one ujawniane w znacznych fragmentach Pisma Świętego i są przedstawiane jako to, co Chrystus uczynił, aby uczynić nas swoimi i zbawić nas na zawsze.

Więc ponownie, w naszej następnej wspólnej sesji, przyjrzymy się Chrystusowi, naszemu mistrzowi, Chrystusowi, naszej ofierze i arcykapłanowi, i Chrystusowi, drugiemu Adamowi, który cofa to, co Adam zrobił. Dziękuję bardzo za waszą uwagę.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawczym dziele Chrystusa. To jest sesja 16, Sześć obrazów Chrystusa, Część 3, Zastępstwo karne.